
Tri ženske na odru **Prešernovega gledališča** Kranj

RADIO SLOVENIJA 1, 07.10.2017, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.47

Prešernovo gledališče v Kranju sezono nadaljuje s predstavo Tri ženske, ki jo je po svojem besedilu predlani nominiranem za **Grumovo nagrado**, režiral Vinko Möderndorfer. Sinočno premiero si je ogledala Petra Tanko.

PETRA TANKO: Nekoč so na nekem posestvu nekaj vrst stran od železnice živele tri ženske, posedale, popivale, govorice in si želele v Moskvo. Danes v nekem baru nekega nakupovalnega centra na obrobju mesta posedajo, govorijo in pijejo alkohol tri ženske. No v drami Vinka Möderndorferja ni čisto tako, saj le dve zreli ženski, igrata ju **Darja Reichman** in **Vesna Jevnikar**, pijeta alkohol in pred gledalci razgaljata vse pote in praznine svojih življenj. Tretja, v uprizoritvi **Vesne Slapar** pa ju opazuje, nekaj malega doda in v določenem trenutku izpove svojo največjo travmo. Ta se izkaže kot nabira z emancipatornim potencialom, ki je pozneje tudi izpeljan. Nakupovalni centri so, po dramatikovih besedah, najboljše sredstvo za ohranjanje družbe, tradicionalne, patriarhalne, na videz neškodljiva slepila kapitalizma, kjer vsak doda kolikor ima. To mu, ji je seveda poudarjeno ponujeno, razmerja moči pa vendarle ne spremeni. Osamljenost, obup in nezadovoljstvo, za vse vrste razočaranj se v trgovinskem centru najde slepilo, zdravilo. Tako kot v dobi Čehova je tudi danes izstop iz družbe, ki vodi vsaj delno v izpolnitev, omogočen le najbolj pogumnim, ki spregledajo plitkost hipnih zadovoljstev. A vendarle tudi vztrajanje v poziciji nezadovoljstva je svojevrsten pogum. Nenazadnje sta s svojimi pridigami izhajajočimi iz neizpolnjenih življenj starejši ženski mlajši odprli vrata v izpolnitev, četudi v trenutku njene odločitve to zanikata in zagovarjata inercijo, udobje, nemoč svoje pozicije, ki pa, na to ne gre pozabiti, vendarle pomeni določeno moč, kupno moč. Kolesje se torej vrti naprej. Predstava, ki vsebuje mnogo motivov za poglobljen gledališki premislek, v celoti pa je preveč generalizirana, njena tematika pa tudi ni več tako sveža, so soustvarili scenograf Branko Hojnik, oblikovalec luči Igor Berginc, kostumograf Alan Hranitelj, avtor glasbe Bral Jurjevčič – Jurki in drugi.